

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. гр.Велинград, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, IV - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Г. СРЕДКОВА-ПЕТРОВА

при участието на секретаря ЦВЕТАНА Й. КОЦЕВА
като разгледа докладваното от МАЯ Г. СРЕДКОВА-ПЕТРОВА
Административно наказателно дело № 20245210200019 по описа за 2024
година

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. с чл. 72, ал.4 от ЗМВР. Образувано е по жалба на З. О. С. с ЕГН *****, с адрес с. Грашево, ул. „Йордан Планков“ № 65, чрез адв. С. Й. М., против Заповед за задържане на същото лице, с Рег. № 367зз-298/29.12.2023г. по описа на РУ-Велинград, издадена от полицейски орган при РУ-Велинград – пол. инсп. М.А.Е при РУ Велинград.

Като основания за оспорването на заповедта се сочат тези по чл. 146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, както и неизвършване на престъпление от обективна и субективна страна. Твърди, че заповедта не е съобразена с целта на закона – да се предотвратят и разкрият престъпления. Намира, че задържането не е могло да помогне за прекратяването или разкриването на извършеното престъпление или да препятства бъдещо такова. Твърди, че задържането на С. е станало след като всичко е приключило, т. е. 10, 30 ч., поради което е нарушен чл. 5, пар. 1, б. „с“ от ЕКПЧ, която предвижда относимото изключение от основното човешко право на свобода и сигурност. Освен това, твърди, че престъпление няма, тъй като С. не е бил привлечен като обвиняем.

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване (149, ал.2 АПК), подадена от легитимирано да обжалва лице, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения: При пълна проверка съгласно чл. 168 АПК на основанията по чл. 146 АПК се констатира, че: 1. Заповедта е издадена от компетентен (чл.146,т.1 АПК)

полицейски орган (чл. 57 ЗМВР), какъвто безспорно е полицейски инспектор Еюпов; 2. Тя е в изискващата се по закон писмена форма (чл.74, ал.1 ЗМВР), налични са посочените в чл. 74, ал.2 от ЗМВР реквизити, както и подписи. 3.

При издаването на заповедта са спазени процесуалноправните разпоредби на АПК и ЗМВР. Надлежно мотивирана е, съдържайки посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Фактически основания за задържането представляват предварителното налични данни, обосноваващи предположение съответното лице да е извършител на престъпление или съпричастен към такова.

Законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК, затова то може да бъде задържано дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието.

За да бъде заповедта мотивирана обаче – в нея следва достатъчно ясно да е описано конкретно поведение на задържания, свързващо го с извършването на престъпно деяние. В конкретния случай като такова поведение е описано, че на 29.12.2023 г. З. О. С. с ЕГН ***** е нанесъл удари в областта на цялото тяло на Мойсей Ясенов Алкеев с ЕГН *****, след което го е бутнал на земята и в следствие на което видимо е получил охлузвания и синини. Като това се е случило на центъра пред кметството, защото предишния ден двамата имали пререкания заради неправилно паркиране от страна на Мойсей, като З. е извършил непристойни действия /показва среден пръст и псува/, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото /нанася удари на М.А на обществено място/. Дадена е правна квалификация на деянието чл. 325, ал. 1 от НК.

В производството по оспорване на индивидуален административен акт, какъвто е Заповедта по чл. 72 ЗМВР, се прилагат субсидиарно правилата на ГПК. На основание чл. 171, ал. 2 от АПК не са събирани служебно доказателства, поради липсата на служебно начало за съда, извън назначаване на експертизи, оглед и освидетелстване, които не бяха необходими за конкретния спор.

Съдът прие за установено следното: На 29.12.2023 г. около 10:30 ч. е получен сигнал в РУП Велинград за скандал в с. Грашево. Там полицейските инспектори Чавдар Гълев, Емил Диваков и Еюпов установили лицето, подало сигнала – М.А, който видимо е имал охлузвания и синини, като последният заявил, че е бит от З. С., заради пререкания по повод неправилно паркиране от Мойсей, а жалбоподателят показал среден пръст и псувал на пътя. Дъщерята и двамата синове на Алкеев транспортирали баща им към ФСМП гр. Велинград за извършване на преглед. Прегледан бил видеозапис от случая, от който си виждало как С. нанася удар на А след което го поваля на земята и всичко това се случило на центъра на селото пред много хора. В

същият ден е съставен Протокол за предупреждение от пол. Инспектор Емил Диваков на С.. Горното се установява от представената по делото Докладна записка, протокол за предупреждение и извадка от книга за сигнали, видно от която сигнал в РУП е подаден в 9:52 ч.

Така установеното несъмнено представлява данни, обосноваващи предположение именно С. да е осъществил съставомерно деяние (поне по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр. 1 НК) от НК. Независимо от дадената друга правна квалификация в заповедта, конкретните обстоятелства са ясно фактически описани там като основание за задържането така, че да не е нарушено правото на задържания да разбере - по подозрение в какво престъпно действие е бил задържан. По този начин е било гарантирано ефективното упражняване на правото му на защита съобразно изискванията на чл. 5, § 1, б. „с“ от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/ и чл. 8, § 1 във вр. с чл. 6, § 1 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета /от 22 май 2012 година/ относно правото на информация в наказателното производство.

Предвид изложеното – обсъждането на тезата на жалбоподателя, че не е бил привлечан като обвиняем по наказателно производство, е безпредметно.

След задържането жалбоподателят е попълнил и подписал декларация по чл. 74, ал. 3 от ЗМВР и са му били разяснени правата по чл. 72, 73 и 74 от ЗМВР.

Декларацията като неоспорена се цени в цялост и въз основа на нея съдът приема, че жалбоподателят е бил запознат с правата си, като са му били предоставени възможностите да се възползва от тях - не е поискал преглед от лекар, посочил е, че не желае да се уведоми член от семейството му за задържането, не е поискал адвокатска защита по реда на Закона за правната помощ, както и не

С обжалваната заповед не е допуснато противоречие на материалноправни разпоредби, напротив – задържането е извършено на надлежно посочено законово основание (чл. 72, ал.1, т.1 ЗМВР) , предвидено в нормативен акт - закон и в този смисъл не може да се приеме, че ограничаването на свободата на жалбоподателя е необосновано и в нарушение на Европейската конвенция за правата на човека (ЕКЗПЧОС).

Заповедта не е издадена в несъответствие с целите на закона. Съгласно чл.4, ал.2 АПК административните актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени в закона, а чл.6 АПК въвежда принципа на съразмерност като изискване за законосъобразност на административния акт.

Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство.

За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на

категорични такива данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение не е задължително, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Именно в тази връзка правото на свободно придвижване на установения на местопроизшествието С. е било засегнато в съответстващата на фактическата обстановка степен, включително и в контекста на изясняване на наличие на съпричастност към причиненото деяние.

С оглед всичко гореизложено оспорването на заповедта подлежи на отхвърляне.

При този изход на производството не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона на адвокатурата на адв. М..

При тези мотиви, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на З. О. С. с ЕГН *****, с адрес с. Грашево, ул. „Йордан Планков“ № 65, чрез адв. С. М. против Заповед за задържане на лице, с Рег. № 3673з-298/29.12.2023 г. на полицейски инспектор М.А.Е при РУ Велинград към ОДМВР-Пазарджик.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Пазарджик град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____